

Núm. de Protocol: 2000079/2016
Núm. de Rotlle: TSJA-0000050/2018

SENTÈNCIA 98-2018

PARTS:

Apel·lant: AGÈNCIA ESTATAL DE RESOLUCIÓ
D'ENTITATS BANCÀRIES (AREB)

Representant: Sr. C.P.S
Advocat: Sr. J.G.B.

Apel·lat: XXX.

Representant: Sra. E.C.C.
Advocat: Sr. S.C.P.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA
Magistrats: M. I. Sr. Bernard PLAGNET
M. I. Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, dinou d'octubre de dos mil divuit.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número 2000079/2016.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La sentència de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles de 3 d'abril de 2018 va desestimar la demanda formulada per l'entitat "XXX" i va declarar que les resolucions de 10 d'octubre de 2016 i 2 de maig de 2017 del Consell d'Administració de l'Agència Estatal de Resolució d'Entitats Bancàries (AREB) eren "en relació als posicionaments plantejats en la present demanda" ajustades a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

2.- La representació de l'AREB va formular recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència de la Batllia, el qual es fonamenta en síntesi, en les següents al·legacions:

a) L'apel·lant va complir totes les comunicacions establertes tant a la resolució impugnada com a la Llei 8/2015, de 2 d'abril.

b) La sentència pretén limitar els seus efectes a les pretensions formulades per l'agent, quan hagués hagut de posar en coneixement de les parts la possible existència de defectes en l'acte administratiu, si considerava que existien, d'acord amb les previsions de l'article 29 de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal.

3.- La representació de la part agent s'ha oposat al recurs i ha sol·licitat que es confirmi íntegrament la sentència apel·lada. Nega haver rebut cap notificació de l'acte impugnat i considera que l'actuació de l'AREB no és ajustada a la Llei.

4.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Com ja va declarar la sentència d'aquesta Sala núm. 59-2007, de 14 de setembre:

“En primer lloc, que l'article 56 de la Llei de la jurisdicció administrativa només atribueix legitimació per apel·lar a qui es consideri perjudicat per la sentència, és a dir, pel fallo de la sentència i que en concordança amb això, i com recorda l'Administració apel·lada, aquesta Sala ha indicat (sentència 03-2006, de 24 de gener de 2006, citant la 2001-28, de 29 de maig de 2001) que “els recursos jurisdiccionals es dirigeixen contra els fallos de les sentències, no contra els arguments”. Per tant, qui en la primera instància jurisdiccional ha obtingut un fallo favorable al nucli de les seves pretensions no pot apel·lar la sentència amb la pretensió de que aquesta es confirmi però amb raonaments nous que no va incorporar la resolució dictada en la primera instància”.

Com és lògic, s'ha de seguir en aquest cas el mateix criteri que en la resolució esmentada. Aplicant el criteri del perjudici o gravamen, només es poden apel·lar les sentències que siguin desfavorables a la part que les recorre, i aquest perjudici ha de ser determinat en funció de la part dispositiva de la sentència.

Tercer.- En aquest cas, la sentència apel·lada ha desestimat íntegrament la demanda formulada per la part agent i ha declarat que la resolució impugnada és ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa. En conseqüència, els seus pronunciaments són plenament

favorables a la posició de l'AREB i no poden ser impugnats per la part a la qual beneficien.

D'altra banda, la menció al fet que la confirmació de l'acte administratiu impugnat es fa "en relació als posicionaments plantejats en la present demanda" és plenament ajustada al principi de congruència, ja que els pronunciaments de la sentència donen resposta a les pretensions formulades per les parts, segons l'article 29 de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal. Tanmateix, això no s'oposa a la possibilitat de que el Tribunal introdueixi altres arguments o motius d'estimació o desestimació de la demanda, segons el propi precepte, facultat que respon als interessos públics que es posen en qüestió en un procés administratiu.

Per tot això, s'ha de desestimar íntegrament el recurs d'apel·lació, sense necessitat de majors raonaments.

Quart.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes causades.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa l'Agència Estatal de Resolució d'Entitats Bancàries (AREB) contra la sentència dictada el 3 d'abril de 2018 per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, que es confirma en els seus propis termes.

Segon.- No efectuar un especial pronunciament sobre les costes causades en aquesta instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.